

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПТЕ

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

МАСКЕ ПОЛАКО ПАДАЈУ

*Штрајкачима, засад, нису смањене плате, а кад ће и за колико (не)зна се
Наставља се сага о лудом и збуњеном*

Забуњивачима из „најбоље организованог синдиката“ званог Унија, синдиката просветних радника Србије и њиховим суучесницима у бесмисленој синдикалној акцији коју они зову штрајком просветних радника, а која је, уствари, дефектна настава, јер са скраћењем часова на **30** (да ли и мање?) минута и не може бити ништа друго, министар просвете засад није умањио зараде. А то наравно није урадио само из техничких разлога, пошто је знано да је тзв. први део плате који се исплаћује **05.** у наредном месецу аконтација, а да се обрачун и исплата стварне зараде врши са другим делом плате – **20.** у наредном месецу. Како је у међувремену свим школама достављен допис Министарства просвете број **601-00-1/2011-01/10** од **08.03.2011.** године (срећан Дан жена колегиницама у штрајку), јасно је да ће министар оно што је он и оно што је премијер обећао спровести у дело, а то је да ће запослени бити и исплаћени по реалном раду. Стога једино оно што није извесно јесте колико ће бити умањење плате и да ли се смањење односи само на неучињено по основу обавезне и редовне наставе или по оном неучињеном по основу других обавезних облика образовно-васпитног рада и, наравно, оних других послова који чине норму запослених у просвети. Сада се, уствари, види и потврђује оно што смо и до сада тврдили - да је Протокол, који је закључен **04.02.2011.**г. и који је Влада недвосмислено потврдила као важећи, добар уговор, не само због тога што ће материјални положај свих запослених у просвети бити додатно побољшан, исплаћене јубиларне награде и отпремнине, већ и због чињенице да је Протокол гаранција да они који су до размеђе између времена до закључивања и времена након закључивања Протокола неће бити санкционисани умањењем зарада и да ће се умањење зарада односити само на оне који су наставили са обуставом или штрајком у законским оквирима од **07.** фебруара, па надаље.

Забуњивачи и њихова дружина, која је сваким даном мања, све више се разоткривају и сами напуштају, ако су икада и имали било какву стратегију, а више немају ни подршку, ако су је уопште икада и имали, од актива директора, пошто ће директори морати бирати да ли да остану лојални министарству, или да под материјално-кривичном одговоршћу не доставе стварне обрачуне о реализацији радног времена, јер у том случају школе уопште неће добити трансху предвиђену за тај месец, што би био, наравно, превелик залог и за оне директоре који су се јавно декларисали као суорганизатори штрајка, вероватно из неких других разлога, а не из разлога да се материјални положај може побољшати изнад онога што је већ учињено кроз Протокол. Ово је, на крају крајева, у својој изјави потврдио за „Радио **021**“ високи функционер СПРВ и УСПРС и члан Одбора за преговарање УСПРС, Мирко Радета, који је изјавио да су „просветари спремни да с Министарством просвете направе компромис“ (!!!) и не само то, већ и да „синдикати који су још у штрајку више не инсистирају да се Влада Србије обавезе када ће и за колико ће повећати плате, већ остављају могућност да до повећања дође у зависности од прилива новца у буџету“ (!!!).

Како је свима јасно да су повишице одређене Законом о буџету и Протоколом, кумулативно **13,6%**, највише што Влада може издвојити за образовање, а везаних и за друге јавне службе и пензионере, не чуди што штрајкачи све мање помињу крунски захтев од **20%** и тежиште пребацују на неке нове и нове захтеве, како би се на испуњење неког од њих накачили и како би им то био аргумент да на неки начин „сачувају образ“ и изађу из штрајка. Међутим, и за то је све мање могућности, јер је јасно да ни идеја са

коэффициентима у изменама и допунама ПКУ не може проћи, пошто је Законом уређено да Уредбу о коэффициентима једино може донети Влада, а ни у ком случају она не може бити предмет преговора са Министарством просвете, а још мање је могуће ту Уредбу кориговати 2 пута у току године и на начин како то штрајкачи захтевају – са по два линеарна повећања од по 5% у јуну и октобру. На крају крајева, то су и чланови Одбора за преговарање из реда штрајкача, који су јуче учествовали са другим синдикатима на првој рунди преговора по заједничком предлогу измена и допуна ПКУ, прихватили и тај део предлога измена који се односи на коефицијенте, више није тема о којој ће Одбор и три ресорна министарства расправљати. А да ли ће и кад ће синдикати направити заједнички предлог измене поменутог Уредбе је нека друга прича и вероватно тема неких других преговора, а не ових који су у току и који се настављају у уторак, усклађивањем ставова око преостале две трећине чланова ПКУ, пошто је првог дана преговора то учињено за 20-ак првих чланова ПКУ.

Како већина колега схвата да су били злоупотребљени и да су штрајковали због лидера, а не због себе самих, и како ће их уместо повишица дочекати мање плате и, наравно, надокнаде пропуштеног градива, те како се сваки дан штрајк, полако али извесно, осипа, бесмислено звуче и претње о враћању у потпуну обуставу рада непосредно после излета председника Русије у престони нам Београд, јер је јасно да је снага протеста одавно потрошена, а аргументи који се користе у додатној мотивацији за коперникански обрт од штрајка који се гаси до потпуне обуставе, практички и немогући.

Наравно да не желимо да ликујемо над сасвим извесним поразом наших колега, али морамо ипак да подсетимо да су они управо били аутори бројних тешких речи и изјава у којима су оне који су прихватили реално и „знали засвирати и за појас заденути“ називали издајницима синдикалних интереса, прорежимским синдикалцима, лажовима и крадљивцима..., а време као једини и прави и неумитни судија, ипак на крају показује ко је лагао, а ко је говорио истину. Ми смо увек били на страни истине, без обзира што је шарена лажа знала понекад да буде лепша од истине, чак и по цену неразумевања од неких чланова који ће се, ипак, када све схвате и процене, вратити у старо јато у којем, наравно, има места и за чланове из синдиката забуњивача, који се све више интересују да дођу у организацију која на прави начин брани њихов и еснафски интерес.

Како се преговори око измена и допуна ПКУ настављају и како на дневни ред од недеље долазе теме које су за наш синдикат, а сматрамо и по запослене, најважније: питање критеријума за раднике који ће из неминовних околности доћи у позицију радника за чијим радом делимично или у целости престаје потреба и питање прекономног/прековременог рада, молимо Вас да нам доставите, уколико имате, Ваше виђење поменутих питања, како би се и ти аргументи нашли за преговарачким столом и како би у наредну школску, односно наставну годину ушли са мање тензија које су неминовне при решавању ових питања, а нарочито у случају када та питања и нису потпуно законски и подзаконски обрађена и појашњена.

Београд, 10.03.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
ген. секретар СрпС

